Elfde jaer. Nr 46. Zaterdag, 16 April 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 16 APRIL.

Wanneer men inziet dat niet alleen de priester en de kloosterling, maer alles wat eenigzins aen den katholyken godsdienst behoort, met verachting wordt behandeld en in 't belagchelyk getrokken, dat de godheid van Christus zelfs in sommige bladen geloochend wordt, hoe is 't mogelyk dat men dan nog met genoegen en belangstelling zulke schriften leze? Wy lezen ze, maer met tegenzin en moeite, en niet zelden maken wy de opmerking die een fransche bisschop, Mgr. Bonnechose, onlangs in den Senaet maekte, namelyk of het niet redelyk zou geweest zyn dat de wetten die alle majesteiten beschermen, deze van den Keizer, van de Grondwet, van den Senaet, ook deze zouden beschermen van zyne opperste Majesteit, den Schepper van 't heelal?

Wy weten wel dat onze tegenstrevers hiertegen inbrengen dat de Grondwet alle eere-diensten erkent en er daerom geen onderscheid kan gemaekt worden tusschen den God der kristenen en den god der Chineezen; maer wy zullen vragen of de wet die de openbare onzedelykheid straft, om dat de persoonlyke en maetschappelyke vryheid er gevaer door loopen, in stryd zou zyn met den geest onzer Grondwet, wanneer deze de opentlyke loochening der godheid van Christus verbode, gezein zulks niet minder vroeg of laet de samenleving in eenen afgrond moet storten?

Wy zyn niet tegen het princiep dat de vryheid uitroept voor allen en in alles, doch gelooven dat in sommige gevallen, waer een groot gevaer zich zienlyk opdoet het princiep in deszelfs uitvoering wel eenigzins zou gewyzigd kunnen worden.

Hoe het zy, wy kunnen onmogelyk aen de regtzinnigheid der liefde onzer tegenstrevers voor onze godsdienstige en staetkundige instellingen, gelooven, doordien wy in den godsdienst den grondsteen zien waerop alle instellingen, die van duer zyn, gebouwd moeten worden.

Zoo is 't dat de protestanten zelven, een Guizot onder andere, de zaek inzien. Het is dan niet zoo zeer als « katholyk » dat wy hier spreken, maer als ware vriend onzer grondwettige instellingen.

Ministerieele krisis.

De koning zal waerschynlyk zyn verblyf in Engeland tot den 20 dezer maend verlengen zoo dat er op dat tydstip een einde aen de krisis kan voorzien worden.

Daer het nu genoegzaem bewezen isdat een ministerie van zaken of van stilstand niet mogelyk is, moet de katholyke party zich slechts bereid verklaren om het bestuer aen te nemen.

Men mag aen onze tegenstrevers niet toelaten op onze wankelmoedigheid te rekenen, ten einde zich aen hunne portefolien vast te klampen. Het nieuwe kabinet moet zeker zyn van den bystand der Kamers. Indien het zich moest stooten tegen eene vyandige Kamer dan zou de magt tot ontbinding aen het ministerie moeten voorbehouden zyn. De ontbinding is, wel is waer, een uiterste middel doch een maetregel wiens gebruik de vrees niet geregtveerdigd heeft welke hy inboezemde. Het ware 's konings wysheid beledigen een oogenblik te veronderstellen dat de oproep aen de natie die viermael aen liberale besturen werd toegestaen, aen een bewarend bestuer zou geweigerd worden.

Tongeren, den 15 april 1864.

Mynheer de Redakteur,

Als men het tongersch politiek nagaet dan moet men bekennen dat de soep den kool niet waerd is. Waerin bestaet allewyl het geschryf der tongersche liberale gazetten? Plooit ze open aen de vier kanten dan vindt gy niets anders als de lompe verheerlyking van eenen driemael mislukten grooten man, benevens eenen hoop niet minder lompe aenrandingen tegen al wat kerk, geloof en godsdienst raekt. Het is waer, de drie mael verongelukte kandidaet blyft Gros-Jean gelyk te voren en de kerk is tot vandaeg nog niet bezweken onder de slagen der *Vedette*.

Arme schryvelaers! weet gy wel dat gedurende achttien honderd jaren de kerk aengerand werd door vyanden die meer knots in de neus hadden als gy? Gedurende achttien eeuwen heeft men den oorlog gedaen aen den Paus; de magtigste vorsten hebben zynen troon willen vernielen en zyn er in mislukt; de grootste troonen zyn ingestort en die oude zwakke Paus blyft maer altyd even gerust op zynen troon zitten. Waer Voltaire zich de tanden aen gebroken heeft dat gaet het *Tongersblad* opeten! Men heeft ongelyk van daer aendacht op te geven en ik zeg het nog: de soep is den kool niet waerd.

En daermee hebben wy nog maer geen ministerie.

Ik heb altyd valsche gedachten gehad over het mekaniek van een gouvernement. Sedert drie maenden hebben wy geene ministers en alles gaet voorts gelyk hiervoren. De zon schynt alle dagen, de distelvinken maken hunne nestjes, de keveren steken de neus buiten hunne crisaliet, de josemienen gaen open en dat gebeurt allemael zonder dat het land ministers heeft. Wat my aengaet, ik heb sedert drie maenden geene boterham minder gegeten, de digestie maekt zich zoo goed als vroeger en sedert de maend january heb ik nog doktoor nog aptheeker noodig gehad. Ik begin te gelooven dat de gouvernementen uitgevonden zyn door fireurs die daer een middel gevonden hebben om zich dikke renten aen de hand te doen.

Een oude Tongenaer.

Byna al de dorpen in Frankryk bezitten tegenwoordig brandspuiten met de noodige toebehoorten, en een korps pompiers met zorg ingerigt, doet er talryke oefeningen. Het ware te wenschen dat dit voorbeeld in België werd nagevolgd. Het hooger bestuer heeft hier te lande reeds dikwyls de aendacht der gemeente-overheden op dit punt ingeroepen. Verscheidene hebben daeraen beantwoord, door zich het noodig bluschmaterieel aen te schaffen; maer dit zyn nog slechts uitzonderingen. Het byzonder initiatief zou in dit geval eene schoone gelegenheid kunnen vinden om zich te onderscheiden: dat eenige mannen van hert zich in onze gehuchten en dorpen vereenigen en zich ter beschikking van het gemeente-bestuer stellen, om de spuiten te bewerken, en de gemeente zal noodzakelyker wyze gedwongen zyn het noodige voor brandredding aen te koopen.

Het concert hetwelk de societeit Ambiorix verleden zondag onder bestiering van M. Marcel Gregoire op het stadhuis gegeven heeft, heeft niets te verlangen gelaten.

De opening en de sluiting zyn uitgevoerd door de societeit Ambiorix. Dit jeugdig genootschap heeft het publiek verrukt door de juistheid en de zuiverheid zyner uitvoering.

Het zang-genootschap *Les Bardes Eburons* heeft van zynen kant veel bygedragen om het feest te verheerlyken. Verscheidene solos uitgevoerd door de heeren gebroeders

DE VREEMDE KOZAKKEN.

Op zekeren herfstdag van het jaer 1814 kwamen in zeker dorp, in de nabyheid van Trier, drie Kozakken in alleryl aengereden, en riepen maer: Waer is de Burgemeester?

Het waren wezenlyke Kozakken, want sommigen der dorpelingen hadden er eenigen te Trier gezien, en de overigen wisten uit de beschryving, dat zy geene eigenlyke uniform aenhadden, dat zy wyde kousen, korte, ronde buizen en zwarte kappen droegen, en zoo wat meer.

De meeste dorpsbewoners, voornamelyk vrouwen, meisjes en kinderen begonnen hardop te schreeuwen en verbergden zich ylings, maer eenige mannen, die minder beschroomd waren, werden door eenige Kozakken gedwongen hun het huis des Burgemeesters te wyzen.

Deze, niet minder verschrikt dan de overigen, nam heel beleefd zyn mutsje af, en vraegde heel weemoedig aen de Kozakken: Blieft den heeren ook een snaps jenever? Meteen riep hy zyne vrouw toe: Hael eens gauw een melkemmer vol: want die Heeren hebben wyde keelgaten. De Burgemeester was namelyk een herbergier en kende de maet dier luidjes zoo tamelyk wel.

— Geen snaps, riep de Kozak. Spoedig, kwartier voor duizend Kozakken.

— Groote God, riep de Burgemeester, duizend Kozakken hier? Die vreten ons alles op! En dan blyft er van het hooi en stroo voor ons vee ook niets over!

De rondomstaende boeren sloegen de handen in elkander van schrik en durfden geen woord uiten.

De Kozak werd intusschen ongeduldig, stampvoette, trok den sabel en schreeuwde: Kwartier voor duizend Kozakken met bagaedje en officieren!

— De Wethouders kwamen aengeloopen en steeds meer boeren, maer niemand wist raed. De vrouwen en meisjes loerden van achter de gordyntjes en beefden als riet by het zien van die woeste Kozakken, met gekke gezigten.

Een joodje, uit den omtrek, kwam er by en hoorde alles rustig aen. De Kozakken werden hoe langer hoe ongeduldiger. Een hunner nam zyn pistool en deed kruid op de pan.

De Burgemeester trachtte intusschen de Kozakken, die hem evenwel niet verstonden, te beduiden, dat er in het dorp geene ruimte genoeg was voor duizend Kozakken. De Heeren wilde hiervan niets hooren en stonden slechts te vloeken.

Nu komt het joodje naer den Burgemeester en zegt hem in 't oor: Heer Schout, ik zou niet gaerne in u plaets wezen. Gy moet maer rekenen, dat de soldaten in dezen tyd baes zyn. Maer wil ik u eens een goeden raed geven?

— O, als gy dien weet, Abram roept de Schout, dan zal ik u....

— Stil maer, fluistert de Jood. Ge weet, dat wy Joden, op onze togten nog al iets hooren; nu hoorde ik gisteren dat er te Kochem, daer aen den Moezel, ook een eskadron Kozakken moest komen. Maer wat hebben zy daer toen gedaen? Zy hebben den Kwartiermakers een aerdig duitje in de handen gestopt en zoo reden zy door naer een volgend dorp. Nu, wat zegt gy, zou gy 't ook niet willen proberen?

— Abram, roept de Schout, God zal 't u vergelden! Dat is een heerlyke raed! Maer ik durf met die kerels niet meer praten!

— Is het anders niet, zegt de Jood, dat zal ik wel doen.

De Schout praette even met de Wethouders en de boeren; allen vonden den raed van Abram onovertreffelyk.

— Zeg nu eens, Abram spreekt de Schout, maek het u maer eens gauw met die Kozakken af, dan schiet er voor u ook nog een goed drinkgeld over.

Abram neemt zyn kapje af, nadert onder allerlei buigingen de Kozakken, en zegt: Myne Heeren Kozakken, Officieren wil ik zeggen, hoort eens even; dit dorp is arm en veel te klein voor zooveel Kozakken en hunne bagaedje. Weest daerom zoo goed, een drinkgeld aen te nemen en dan naer een ander dorp te ryden. Het is nog vroeg genoeg.

Daerby maekt de Jood eene beweging als voor geld tellen en ziet de Kozakken heel beleefd aen. Maer deze verstonden geene aerdigheden, en een hunner haelt zyne pistool uit den gordel en spant den haen.

De Jood grypt ylings naer zyn hoofd en neemt in eens eenen sprong achteruit, zoo dat vele boeren plat op den grond vielen.

— O, acht! Heer Kozak, kryt de Jood, ik heb eene vrouw en een dozyn kinderen. Erbarm u, Excellentie, wacht eens even! De Kozak laet de pistool zakken, en weêr begint de Jood: Ik praet niet voor my zelven, heer officier, ik hoor hier niet thuis, maer die arme lieden hier zitten in zorg. Wees daerom barmhartig. Hoeveel wilt gy ook geven, heer Schout? vraegt hy dezen half luid.

— Honderd gulden, fluistert deze, dat hebben de boeren al goedgevonden.

— Niet honderd, duizend Kozakken! kwartier! roept de Kozak, die het woord honderd gehoord bod en het niet begreep. De boeren beginnen luidkeels te schreeuwen.

— Gy hebt my niet regt verstaen, excellentie, zegt de Jood, nader tredende en telt op zyne vingers. Honderd gulden voor U, als gy doorrydt.

Nu eerst scheen de Kozak den Jood te begrypen. Hy schudt het hoofd en zegt: niet honderd, zooveel Kozakken, zooveel guldens!

— O wee! roept de Jood, hy vraegt duizend gulden. Wat, klaegt de schout verschrikt zooveel hebben wy niet!

De Jood had de zaek op zich genomen, maer begon bang voor zyn drinkgeld te worden. Hy praette maer steeds met den kozak door, en nadat zy zoo ruim een uer doende waren geweest, werden hy en de Excellenties het eindelyk eens voor vyfnonderd gulden. Dadelyk werden deze by elkander geschraept, waerna de Kozakken eens duchtig den melkemmer met snaps aenspraken en toen in galop verder reden.

Wat waren de boeren blyde, dat zy door behulp van den Jood van die Kozakken verlost waren, en zy lachten in hun